

[Socialministeren.]

Nej, det tror jeg ikke vilde volde mig særlige Besværligheder. I den Henseende har den ærede Ordfører fuldkommen Ret. Det var heller ikke Besværlighederne ved at udarbejde eller fremsætte to Lovforslag, jeg udtalte mig om. Nej, det var Besværlighederne ved at faa gennemført to Lovforslag, idet jeg ventede at faa hele den samme Komædie — i Gaaseøjne — om igen, naar jeg kom med det andet Lovforslag, som jeg havde haft med det første. Derfor foretrækker jeg at faa det hele samlet paa een Gang. Hvis det ærede Medlem Hr. Hendriksen kan garantere mig, at en fornuftig Læringslov specielt for Handelen kan gaa hurtigt og smertefrit gennem Tinget, skal han faa den i Løbet af 8 Dage.

Det ærede Medlem Hr. Hendriksen mente, at jeg oprullede de Perspektiver, Handelen havde at rette sig efter, som han sagde, hvis man ikke antog de unge Mennesker under 18 Aar, idet jeg havde udtalt, at Forholdene let kunde forme sig saaledes for Tiden, hvor Udviklingen ruller hurtigt, at det ærede Medlem Hr. Hendriksen kunde komme til inden lang Tid at staa som Ordfører for et Forslag, der ligefrem paalagde Principalerne at uddanne Læringer. Og det tror jeg ikke bliver afhængigt af, om Socialdemokratiet har Fler-tallet eller ej; det bliver afhængigt af, hvorledes Udviklingen i det hele vil foregaa rundt om i Verden, og den gaar hurtigt i denne Tid, den gaar saa hurtigt, at selve det liberale Venstre er ved at blive det mest — jeg tør ikke sige protektionistiske Parti, vi har, saa hurtigt, at man overhovedet ikke indenfor de forskellige Partier kan hitte ud af, hvad de mener eller ikke mener med Hensyn til deres Program-punkter, ganske simpelt af den Grund, at Udviklingen tvinger til at tage Realiteterne i Betragtning.

Desværre synes den ikke at have tvunget de ærede konservative Ordførere til at indse, saaledes som det er blevet paa-vist saa udførligt af de ærede Medlemmer Hr. Jønson og Hr. S. Munk, at det er under ganske andre Forhold, jeg forelægger Læringsforslaget, end det var, da et Forslag blev forelagt i 1921, endsige da Forslaget i 1889 blev forelagt, det Forslag, som det ærede Medlem Hr. Pitzner egentlig helst saa bevaret.

Det ærede Medlem Hr. Hendriksen sagde, at jeg kendte jo godt Handelens Synspunkter, og han talte paa Handelens Vegne her. Ja, men det er ogsaa det, jeg beklager. Det ærede Medlem Hr. Hendrik-

sen taler paa Handelens Vegne, og det ærede Medlem Hr. Pitzner taler paa Haandværkets Vegne, og det ærede Medlem Hr. J. C. A. Larsen taler paa Haandværkets Vegne. Jeg troede, de ærede Medlemmer talte paa det politiske Partis Vegne, og at det var i Stand til at have ganske anderledes vidt-rækkende Synspunkter, end en enkelt Stand var i Stand til. Det, jeg har lyst efter, er nogle Ordførere, der talte ogsaa med Samfundsinteresser for Øje eller dog i hvert Fald paa et Partis Vegne og ikke paa en Stands Vegne.

Hvis Forhandlingen i Gaar var ført paa den Maade af de ærede Ordførere for de konservative Partier, som den er ført f. Eks. i Dag af de ærede Medlemmer Hr. Jønson og Hr. S. Munk, der gav en hel Del saglige Oplysninger om de praktiske Forhold ude omkring og paaviste, hvor forskelligartede Forholdene nu var fra Forholdene i tidligere Tid, vilde der slet ikke have været nogen som helst Anledning til for de forskellige ærede Ordførere at græde, i hvilken Udstrækning der i Diskussionen har været Tale om Vrede, Irritation, forkert Stemmeføring, ubehændig Tone, Lune og alt muligt andet.

Jeg maa sige, at det har jeg før været ude for at faa at vide, at i 5 Minutter var jeg vred, saa var jeg irriteret, saa talte jeg med Humør, saa var jeg bitter, saa talte jeg med Lune. Hvad har alt det med Sagen at gøre, og hvad har det med Sagen at gøre, naar det ærede Medlem Hr. Hendriksen siger, at en saadan Tone som den, jeg anlagde, fremmer ikke Forhandlingerne? Jeg troede ikke, vi var Børn. Skal vi ikke lade al den Slags ligge, hele denne Vurdering af en Talers Tone, Form eller Sindsstemning; navnlig naar det drejer sig om et saa alvorligt Spørgsmaal som Behandlingen af et vigtigt Samfundsanliggende.

Der vilde, som jeg sagde før, ikke have været nogen Art af Beklagelse over min Maade at svare de ærede Ordførere paa, hvis de ikke var optraadt, som de optraadte i Gaar, tilsyneladende fornærmede over en hel Række Bestemmelser i Lovforslaget i Stedet for at diskutere dette Lovforslags virkelige Indhold. Naar man optraeder paa den Maade, maa man være klar over, at den Minister, der har Ansvaret for dette Lovforslag, og som har lagt meget Arbejde ind i det og har overvejet det stærkt, gaar skarpt imod disse Ordføreres Betragtninger. Han anmoder dem i Virkeligheden om at ville være med til den Forhandling, som de taler om, men ikke antyder med et eneste Ord i deres Fremstilling.